

med fuldstændig rolig Samvittighed, trøstende mig med, at det var lykkelig mig at bidrage Mit til at gennemføre, hvad jeg i det Dieblis anfaae for at være Landets vigtigste Sag. — Den ærede 2den Rigsdagsmand for Holbæk (Tscherning), som med saa stor Skarpsindighed har vidst at udhæve det foreliggende Grundlovsudkastis svage Sider, har dog uden Tvivl i sin Overfor at finde Svagheder ladet sig føre noget for vidt. Naar han saaledes nævnte som Noget, der vanskeliggjorde Anvendelsen af det nye Grundlovsudkast, naar det maatte træde ilibe, at det har betinget Domicil i Valgfredsfor Medlemmer af Landstinget, og endog illustrerede dette ved at drage et af Ministeriets nuværende Medlemmer frem, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at netop det Samme gjælder om Femtejunigrundlovens Landsting; ogsaa der er en Domicilbestemmelse. Ligheden, til hvis Apostel han med stor Varme og Begeistring gjorde sig, vil den ærede Rigsdagsmand ikke være tilfreds med at see gennemført for Folkethingets Vedkommende; han fordrer ogsaa ubetinget den samme Lighed for Landstingets, men jeg gab dog egentlig vide, hvorfor den ærede Rigsdagsmand netop er bleven staaende derved og ikke er gaaet videre; en Grænse for Ligheden vil han dog uden al Tvivl erkjende, at der maa drages et Sted. — Flere ærede Rigsdagsmænd have gjort gjældende, at Vedtagelsen af det foreliggende Grundlovsudkast langt fra vilde bringe Landet No, men at tværtimod Bevægelsen og Uroen vilde vedblive at herse; ja flere meget ærede Rigsdagsmænd have endog skildret os Følgerne af denne Uro med meget mørke, meget afstrækkende Farver. Jeg frygter ikke derfor; dertil stoler jeg formeget paa det danske Folks sunde Sans. Jeg troer, at Uroen vil svinde, dersom Enhver, efterat det nu foreliggende Grundlovsudkast er vedtaget, forsaavidt det maatte blive det, vil handle paa samme Maade, som Mange have handlet efter 1849; dersom Alle vilde tage til Mønster, hvad der med stor Styrke er blevet udtalt af en Folke-repræsentant, der har hittet, at han vel paa ethvert Punkt vilde bekæmpe det foreliggende Grundlovsudkast, at han vilde hævde Magten for den Deel af Befolkningen, hos hvilken han

troede, den bedst laa, og som han var fuldt overbevist om aldrig havde misbrugt den Magt, der var lagt i dens Hænder, men at han, dersom det ikke lykkedes ham at gennemføre sin Modstand mod det foreliggende Grundlovsudkast, ligesaa roligt og ligesaa oprigtigt vilde slutte sig til det Nye, som han hidtil havde sluttet sig til det Gamle.

U. Sage: Jeg skal ikke lade mig friste til nærmere at omtale den foreliggende Sag, uagtet de Ytringer, der bleve brugte af det ærede Medlem for Holbæk Aants 2den Valgfreds (Tscherning), kunde give Anledning dertil. Jeg har tidligere udtalt min Mening om, hvorledes man før burde være gaaet frem med denne Sag, og jeg har tillige erklæret, at Landstingets Sammensætning paa ingen Maade tilfredsstiller mig, men alt dette skal jeg springe over, og jeg skal blot tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger til den saa hyppigt fremkomne Agitationstale. Allerede ved Sagens første Behandling og lige indtil nu har dette Punkt været saa hyppigt omtalt, at ogsaa jeg vil tillade mig et Dieblis at tage Deel i denne Forhandling. Jeg bebrejder Ingen, at de agitere for at sætte deres politiske Mening igjennem; naar der altsaa har været et talrigt Parti, som efter bedste Evne har søgt paa alle mulige Maader at hverve Folk til at vælge Medlemmer af denne Forsamling, som skulde sige Nei, saa ere de i deres gode Ret, og jeg vil tværtimod bebrejde os Andre, som ønskede at see Folk valgte, der skulde sige Ja, at vi ikke have gjort noget Lignende, at vi ikke have fulgt dem Sted for Sted, Kro for Kro, og søgt at udbrede det, som vi anfaae for det Rigtige og det Sande. Naar det ærede Medlem for Holbæk Aants 2den Valgfreds siger, at han aldrig har været med til at tale om Træhesten, saa troer jeg ham, men der er Folk, som seile under hans Flag, der bruge saadanne Udtryk, som det ærede Medlem altsaa ikke bifalder; han vil kun Sandheden, men have hans Følgesvende altid fulgt Sandheden i deres Agitationsbestræbelser? Det tvivler jeg høilig paa. Det vigtigste Middel, som har været anvendt til at overtale Folk til at vælge Neier, har jo været Sted efter Sted at fortælle Befolkningen, at nu vilde man